Trecând cu vederea slava cea stricăcioasă, slava cea cerească ţi-a dat-o Hristosul tău, ţie, celui ce-L slăveşti pe El cu vărsarea sângelui; şi credincioşilor pe tine te-a dăruit apărător dumnezeiesc, scăpându-i pe ei de ispitele cele grele. Pentru aceasta, ca pe ocârmuitorul cetăţii, turma ta cu laude te cinsteşte în toţi anii pe tine, Nichita slăvite.

Slavă..., a Mucenicului, glasul al 8-lea:

Veniţi, credincioşilor, cu laude să prăznuim pomenirea slăvitului Mucenic Nichita, că acesta, propovăduind popoarelor goţilor credinţa lui Hristos şi pecetluind cu foc mărturisirea cea bună, s-a arătat ostaş nebiruit al Împăratului tuturor şi Dumnezeu, tăind împreună miile înţelegătoarelor seminţii a celor de alt neam, cu puterea Dumnezeului nostru Cel ce S-a răstignit pe lemn. Pe acela îl rugăm neîncetat pentru dreptslăvitorii creştini, şi pentru toţi cei ce săvârşesc cu credinţă dumnezeiasca şi preaslăvita lui pomenire.

Şi acum..., a Praznicului, acelaşi glas:

Cinstitei Crucii Tale, pe care de demult Moise, mai înainte închipuind-o, pe Amalec surpând l-a biruit, şi David psalmistul strigând a poruncit să se închine aşternutului picioarelor Tale, Hristoase Dumnezeule, astăzi păcătoşii ne închinăm cu buze nevrednice. Iar pe Tine, Cel ce ai suferit a fi răstignit pe ea, lăudându-Te, strigăm: Doamne, împreună cu tâlharul, învredniceşte-ne pe noi de Împărăţia Ta.

Doxologia mare, troparele, ecteniile şi otpustul, apoi Ceasul întâi.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Praznicului, Cântarea întâi, pe 4, şi din Canonul Sfântului, de la Cântarea a 6-a, pe 4. Prochimenul, glasul al 7-lea: Veseli-se-va cel drept de Domnul... (Ps. 63, 11). Stih: Auzi, Dumnezeule... (Ps. 63, 1). Apostolul din Epistola către Coloseni (1, 24-29): Fraţilor, acum mă bucur de suferinţele mele... Aliluia, glasul al 4-lea. Stih 1: Dreptul ca finicul va înflori... (Ps. 91, 12). Stih 2: Răsădiţi fiind în casa Domnului... (Ps. 91, 13). Evanghelia de la Matei (10, 16-22): Zis-a Domnul către ucenicii Săi: Iată, Eu vă trimit pe voi ca pe nişte oi... (caută Miercuri în Săptămâna a 3-a după Rusalii).

CHINONICUL

Întru pomenire veşnică va fi dreptul; de auzul rău nu se va teme. Aliluia (Ps. 111, 6).

TOT ÎN ACEASTĂ ZI

Pomenirea celui între Sfinţi Părintelui nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni.

LA VECERNIE

După obişnuitul Psalm (103), se cântă Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 8: 3 ale Praznicului şi 5 ale Ierarhului.

Stihirile Praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, de viaţă purtătoare Cruce, biruinţa creştinilor cea nebiruită, uşa raiului, întărirea credincioşilor, îngrădirea Bisericii; prin care stricăciunea a pierit şi s-a sfârşit, s-a călcat puterea morţii şi ne-am înălţat de pe pământ la cer, armă nebiruită; ceea ce eşti luptătoare împotriva demonilor, cu adevărat lauda Mucenicilor şi podoaba Cuvioşilor, limanul mântuirii care dăruieşti lumii mare milă.

Bucură-te, Crucea Domnului, prin care s-a dezlegat omenirea de blestem; ceea ce eşti semnul mântuirii cu adevărat, care izgoneşti pe vrăjmaşi întru înălţarea ta, preacinstită. Ajutătoarea noastră, stăpânia împăraţilor, tăria drepţilor, podoaba preoţilor, care de nevoi ne mântuieşti când te închipuim. Toiagul puterii, prin care suntem păstoriţi. Arma păcii, căreia cu frică îi stau împrejur îngerii, dumnezeiască slavă a lui Hristos, Care dă lumii mare milă.

Bucură-te, povaţa orbilor, tămăduirea neputincioşilor, învierea tuturor morţilor, care ne-ai ridicat pe noi cei căzuţi în stricăciune, Cruce cinstită, prin care s-a dezlegat blestemul şi a odrăslit nestricăciunea, pământenii ne-am îndumnezeit şi diavolul cu totul s-a surpat. Astăzi, pe tine înălţată văzându-te cu mâinile arhiereilor, înălţăm pe Cel ce S-a răstignit pe tine şi ţie ne închinăm, câştigând mare şi bogată milă.

Stihirile Ierarhului, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cununi de laudă să încununăm pe Ierarhul, pe dascălul milosârdiei şi apărătorul dreptăţii, pe cel îngeresc la obiceiuri; pe sfeşnicul cel prealuminător al credinţei, pe râul milosteniei cel nedeşertat, pe Visarion cel nou, care cu ochi priveghetori a păscut turma sa în dumnezeieştile păşuni ale lui Hristos, Cel singur Preamilostiv.

Cu ce podoabe de cântări vom încununa pe Ierarhul, pe împotrivitorul la nedreptate, pe ajutătorul celor năpăstuiţi şi cu adevărat părtinitor al săracilor; pe turnul înfrânării cel neclătinat, pe lauda sihaştrilor, slava cea cu adevărat mare a Bisericii şi întărire credincioşilor. Prin care ţie, Visarion, Hristos ţi-a dăruit de sus dumnezeiască cinstire.

Cu ce cântări sfinţite să te lăudăm pe tine, Ierarhe, dascălul înfrânării şi împreună-locuitor cu cei fără de trup, şi ca Serafimii priveghetor al celor dumnezeieşti? Cumpăna cugetării şi a faptelor bune, mângâierea cea mare a celor din nevoi, lauda preoţilor şi ocrotitorul lor cel tare, prin care Hristos Dumnezeu, dăruieşte mila Sa cea bogată celor ce au trebuinţă.

Alte stihiri, glasul 1:

Podobie: Prealăudaţilor Mucenici...

Din tinereţe cu totul te-ai dat pe tine, Sfinte, Atotţiitorului Dumnezeu, şi cu sfinţenie ai primit ungerea cea sfântă, povăţuind poporul, şi turma cea credincioasă bine chivernisind-o; şi acum te-ai sălăşluit în staulul cel ceresc, Cuvioase Ierarhe Visarion.

Ajungând preasfinţit păstor al credincioşilor, ai luminat inimile multora, înţelepte, ungând întru Duhul preoţi, preafericite, şi cu adevărat, ca un înger slujind Domnului Atotţiitorului, pe Care roagă-L, preasfinţite, ca să trimită pace sufletelor noastre.

Slavă..., a Sfântului, glasul al 6-lea:

Părinte Visarion, fiind nouă dascăl mântuitor, prin cuvinte şi cu fapte ne-ai învăţat şi ne-ai povăţuit către lumina poruncilor lui Hristos. Pentru aceasta, şi mutându-te către Iisus, după Care ai dorit, să nu ne laşi pe noi săraci până la sfârşit ci, împreună cu noi stând cu duhul, pururea, Sfinte, şi în chip nevăzut învăţându-ne căile faptelor celor bune, arată-ne pe noi vrednici de cereştile locaşuri. Ca întru arătarea lui Hristos bucurându-te, să strigi către El: Iată, eu şi pruncii pe care mi i-ai dat, Dumnezeu. Ca şi noi să strigăm: Acesta este, Doamne, povăţuitorul mântuirii noastre, Părintele dorit pe care l-ai dat nouă, doctor sufletelor noastre; împreună cu acesta acum învredniceşte-ne şi pe noi, Stăpâne, să locuim în locaşurile Tale cele pururea luminătoare, şi să Te slăvim pe Tine împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Duhul Tău cel Preasfânt.

Şi acum..., a Praznicului, acelaşi glas:

Glasurile Prorocilor pe acest sfânt lemn mai înainte l-au vestit. Prin care s-a mântuit Adam din blestemul morţii cel de demult; şi, fiind înălţată astăzi, înalţă glas împreună şi făptura, cerând de la Dumnezeu multă milă. Cel ce eşti Însuţi întru milă nemăsurat, Stăpâne, curăţire fii nouă şi mântuieşte sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul, glasul al 7-lea:

Dumnezeul nostru în cer şi pe pământ toate câte a voit a făcut (Ps. 113, 11).

Stih 1: La ieşirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov dintr-un popor barbar (Ps. 113, 1).

Stih 2: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s-a întors înapoi (Ps. 113, 3).

Stih 3: Ce-ţi este ţie, mare, că ai fugit? Şi ţie, Iordane, că te-ai întors înapoi? (Ps. 113, 5).

PAREMIILE

De la Facere, citire:

(18, 1-8, 16-19)

Apoi Domnul S-a arătat iarăşi lui Avraam la stejarul Mamvri, într-o zi pe la amiază, când şedea el în uşa cortului său. Atunci, ridicându-şi ochii săi, a privit şi iată trei Oameni stăteau înaintea lui; şi cum I-a văzut, a alergat din pragul cortului său în întâmpinarea lor şi s-a închinat până la pământ. Apoi a zis: «Doamne, de am aflat har înaintea Ta, nu ocoli pe robul Tău! Se va aduce apă să Vă spălaţi picioarele şi să Vă odihniţi sub acest copac. Şi voi aduce pâine şi veţi mânca, apoi Vă veţi duce în drumul Vostru, întrucât treceţi pe la robul Vostru!». Zis-au Aceia: «Fă, precum ai zis!». După aceea a alergat Avraam în cort la Sarra şi i-a zis: «Frământă degrabă trei măsuri de făină bună şi fă azime!». Apoi Avraam a dat fuga la cireadă a luat un viţel tânăr şi gras şi l-a dat slugii, care l-a gătit degrabă. Şi a luat Avraam unt, lapte şi viţelul cel gătit şi le-a pus înaintea lor şi pe când Ei mâncau a stat şi el alături de Ei sub copac. Apoi S-au sculat Oamenii aceia de acolo şi S-au îndreptat spre Sodoma şi Gomora şi s-a dus şi Avraam cu Ei, ca să-I petreacă. Domnul însă a zis: «Tăinui-voi Eu oare de Avraam, sluga Mea, ceea ce voiesc să fac? Din Avraam cu adevărat se va ridica un popor mare şi tare şi printr-însul se vor binecuvânta toate neamurile pământului, că l-am ales, ca să înveţe pe fiii şi casa sa după sine să umble în calea Domnului şi să facă judecată şi dreptate; pentru ca să aducă Domnul asupra lui Avraam toate câte i-a făgăduit».

De la Pilde citire:

(3, 1-18)

Fiul meu, nu uita învăţătura mea şi inima ta să păzească sfaturile mele. Că lungime de zile şi ani de viaţă şi propăşire ţi se vor adăuga. Mila şi adevărul să nu te părăsească; leagă-le împrejurul gâtului tău, scrie-le pe tabla inimii tale; atunci vei afla har şi bunăvoinţă înaintea lui Dumnezeu şi a oamenilor. Puneţi nădejdea în Domnul din toată inima ta şi nu te bizui pe priceperea ta. Pe toate căile tale gândeşte la El şi îţi va netezi toate cărările tale. Nu fii înţelept în ochii tăi; teme-te de Dumnezeu şi fugi de rău; aceasta va fi sănătate pentru trupul tău şi o înviorare pentru oasele tale. Cinsteşte pe Domnul din averea ta şi din pârga tuturor roadelor tale. Atunci jitniţele tale se vor umple de grâu şi mustul va da afară din teascurile tale. Fiul meu, nu dispreţui certarea Domnului şi nu simţi scârbă pentru mustrările Lui, că Domnul ceartă pe cel pe care-l iubeşte şi ca un părinte pedepseşte pe feciorul care îi este drag. Fericit este omul care a aflat înţelepciunea şi bărbatul care a dobândit pricepere,

că dobândirea ei este mai scumpă decât argintul şi preţul ei mai mare decât al celui mai curat aur. Ea este mai preţioasă decât pietrele scumpe; nici un rău nu i se poate împotrivi şi e binecunoscută tuturor celor ce se apropie de ea; nimic din cele dorite de tine nu se aseamănă cu ea. Viaţă lungă este în dreapta ei, iar în stânga ei bogăţie şi slavă; din gura ei iese dreptatea; legea şi mila pe limbă le poartă. Căile ei sunt plăcute şi toate cărările ei sunt căile păcii. Pom al vieţii este ea pentru cei ce o stăpânesc, iar cei care se sprijină pe ea sunt fericiţi.

De la Înţelepciunea lui Solomon, citire:

(4, 7-15)

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme dă de odihnă. Bătrâneţile cinstite nu sunt cele aduse de o viaţă lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înţelepciunea este la om adevărata căruntеţe şi vârsta bătrâneţilor înseamnă o viaţă neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit, şi fiindcă trăia între păcătoşi, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea, înşelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Că vraja viciului întunecă cele bune şi ameţeala poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârşire, dreptul a apucat ani îndelungaţi. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul s-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutăţii. Neamurile văd, dar nu pricep nimic şi nu-şi bat capul cu aşa ceva, că adică harul lui Dumnezeu şi mila Lui sunt cu aleşii Săi şi că poartă grijă de sfinţii Săi.

LA LITIE

Stihirile, glasul 1:

Crezând Stăpânului tuturor, te-ai făcut Lui slugă mulţumitoare, întărindu-te de temerea Lui; şi, temându-te, ai ajuns la smerenia cea desăvârşită. Şi, smerindu-te, ca unul ce ai luat firea cea nelucrătoare a mişcărilor celor peste fire, a mâniei şi a poftei, te-ai îmblânzit. Şi, îmblânzindu-te, poruncile ai păzit; şi, păzindu-le pe ele, te-ai curăţit; şi, curăţindu-te, te-ai luminat. Iar, luminându-te, ai auzit de la Hristos zicându-ţi-se: De acum nu mai eşti slugă, ci prieten. Vino dar împreună cu Mine, în cămara chemării celei de sus.

Glasul al 6-lea:

Bine, slugă bună şi credincioasă; bine lucrătorule al viei lui Hristos. Tu şi greutatea zilei ai purtat; tu şi talantul ce ţi s-a dat l-ai înmulţit şi pe cei ce au venit după tine nu i-ai pizmuit. Pentru aceasta, poarta cerului ţi s-a deschis ţie: Intră întru bucuria Domnului tău şi te roagă pentru noi, Părinte, preasfinţite Visarion.

Acelaşi glas:

Omule al lui Dumnezeu şi credincioasă slugă; chivernisitorule al Tainelor Lui şi bărbat al doririlor Duhului; stâlpule însufleţit şi icoană vie, pe care

Biserica Larisei, lăudându-te, te-a primit ca pe o comoară dumnezeiască, fii rugător şi pentru sufletele noastre.

Acelaşi glas:

Cuvioase preafericite, Părinte preasfinte, păstorule cel bun şi al lui Hristos, ucenic al Păstorului celui mare; Cel ce ţi-ai pus sufletul pentru oi, şi acum, prealăudate Părinte Visarion, cere prin rugăciunile tale să se dăruiască nouă mare milă.

Glasul al 8-lea:

Făcându-te următor Marelui Arhiereu, cu ungerea bucuriei te-ai săvârşit, Cuvioase Visarion. Şi, bună mireasmă făcându-te Lui şi luminându-ţi făclia cu untdelemnul milosârdiei, ai urmat Lui. Pentru aceasta, acum împreună cu El desfătându-te, te veseleşti cu toţi Sfinţii; cu aceştia împreună nu înceta a cere, ca să ne împărtăşim de dumnezeiasca Împărăţie şi noi, cei ce în chip curat ne rugăm ţie şi prăznuim pomenirea ta cea de peste an.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Să trâmbiţăm cu trâmbiţă de cântări şi cu bucurie să cântăm, luminat prăznuind, întru pomenirea Ierarhului şi purtătorului de Dumnezeu Părinte. Împăraţii şi dregătorii să se adune împreună şi să laude pe cel ce din pruncie până la sfârşitul vieţii s-a arătat slugă lui Hristos şi osârduitor în via Lui. Păstorii şi dascălii, împreună alergând, să laude pe păstorul cel următor Păstorului celui bun; fecioarele să laude pe înaripatul purtător de grijă, cel ce împreună cu ele a luat jugul pustniciei. Legiuitorii să laude pe dătătorul legii, tinerii pe pilda înfrânării, bogaţii pe chivernisitorul cel bun, iar săracii pe miluitorul lor. Toţi, lăudând pe cel ce s-a făcut toate tuturor, ca să-i câştige spre mântuire, să grăiască aşa: Prealuminate Părinte Visarion, roagă pe Mântuitorul Hristos ca, pentru rugăciunile tale, să izbăvească turma ta de toată nevoia ce este asupră-i.

Şi acum..., a Praznicului, glasul al 4-lea:

A lui Anatolie.

Lucrarea cinstitei Crucii Tale, Hristoase, mai înainte închipuind-o Moise, a biruit pe potrivnicul Amalec, în pustiul Sinai. Că, atunci când şi-a întins mâinile, făcând chipul Crucii, se întărea Israel. Iar acum săvârşirea lucrurilor la noi s-a plinit. Astăzi Crucea se înalţă, şi demonii fug. Astăzi toată făptura din stricăciune s-a mântuit, că toate darurile prin Cruce ne-au strălucit nouă. Pentru aceasta,

bucurându-ne toţi, cădem către Tine, zicând: Cât s-au slăvit lucrurile Tale, Doamne, slavă Ţie.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Pe tine, cel ce din pruncie te-ai adus cu totul Domnului, sfinţit te-a uns cu frumuseţile bunătăţilor Părintele ceresc; şi Duhul cel Preaslăvit te-a luminat, Cuvioase Visarion; şi, făcându-te preafrumos şi cu chip dumnezeiesc, te-a numărat împreună cu îngerii şi cu cetele Ierarhilor. Cu aceia împreună petrecând, ca un arhiereu adevărat, cu îndrăzneală roagă-te pentru sufletele noastre.

Stih: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura (Ps. 131, 9).

Arătatu-te-ai, preasfinţite, în curţile Domnului viţă mult-roditoare, odrăslind strugurii faptelor bune, slăvite. Cu înţelepciune dumnezeiască, vărsând râurile sfintelor tale cuvinte, din care şi noi gustând, ne umplem de dumnezeiască bucurie. Din ameţeala cea din patimile noastre pururea ne izbăvim noi, cei ce cu dragoste cinstim preasfântă şi plină de bucurie duhovnicească pomenirea ta, Părinte preasfinţite.

Stih: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere (Ps. 48, 3).

Ca o stea prealuminoasă luminezi pe cei ce cu dragoste slăvesc pomenirea ta cea cinstită şi dumnezeiască, fericite Părinte. Cel ce eşti noianul îndurărilor şi vărsare neîmpuţinată a milei; tare ajutător celor năpăstuiţi, mângâiere neclintită a săracilor, uşurare celor din nevoi, chivernisitor al săracilor şi tare şi grabnic ajutător văduvelor, izbăveşte-ne şi pe noi, cu rugăciunile tale, de chinurile cele veşnice.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Preasfinte Părinte Visarion, slujitorule al lui Dumnezeu, nimic nu te-a despărţit de dragostea lui Hristos: Nici slava, nici desfătările, nici laudele oamenilor, nici înălţările scaunelor. Pentru aceasta şi mutându-te, din viaţa cea trecătoare, te-a primit pe tine în cereştile locaşuri; şi ai acum în ceruri bogăţie nepieritoare şi slavă veşnică, umplându-te de desfătarea cea nestricată şi primind laudă de la îngeri. Iar pe noi, după datorie săvârşind pomenirea ta, vrednicule de fericire, prin neadormitele tale rugăciuni cele către Dumnezeu, învredniceşte-ne de Împărăţia cerurilor.

Şi acum..., a Praznicului, glasul al 8-lea:

S-a împlinit glasul Proorocului Tău Moise, Dumnezeule,

care zice: Veţi vedea Viaţa voastră răstignită înaintea ochilor voştri. Astăzi Crucea se înalţă şi lumea din înşelăciune se eliberează; astăzi Învierea lui Hristos se înnoieşte şi marginile pământului se bucură, în chimvale ca David cântare ţie aducând, şi zicând: Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului, Dumnezeule: Crucea şi Învierea; prin care ne-ai mântuit pe noi, Bunule, Iubitorule de oameni, Atotputernice Doamne, slavă Ţie.

TROPARUL, glasul al 8-lea:

Întru răbdarea ta, ţi-ai agonisit plata ta, Părinte Cuvioase; în rugăciuni neîncetate răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulându-i. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Visarion milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., al Praznicului.

Iar de este Litie, se cântă troparul Ierarhului (de două ori) şi al Praznicului (o dată).

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparul Praznicului (de două ori), Slavă..., al Sfântului, Şi acum..., iarăşi al Praznicului.

După întâia Catismă, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul...

De valurile vieţii fugind şi slava cea lumească defăimând, Părinte, ai urmat Domnului după Care ai dorit şi cărarea Lui cea dumnezeiască ai săvârşit-o şi de dragostea Lui, nimic nu te-a despărţit. Pentru aceasta, te-ai arătat moştenitor al Împărăţiei cerurilor. Părinte Ierarhe Visarion preafericite, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască iertare de greşeli celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Şi acum..., a Praznicului, glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Lemnului Crucii Tale ne închinăm, Iubitorule de oameni, că pe el Te-ai răstignit, Viaţa tuturor; raiul ai deschis, Mântuitorule, tâlharului celui ce cu credinţă a venit la Tine şi desfătării s-a învrednicit, mărturisindu-se Ţie: Pomeneşte-mă, Doamne! Primeşte-ne precum l-ai primit pe acela şi pe noi care grăim: Greşit-am toţi milostivirii Tale, nu ne trece pe noi cu vederea.

După a doua Catismă, Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul...

În muntele cel înţelegător suindu-te, ai intrat sub norul cel de taină, de Dumnezeu înţeleptite, şi te-ai învăţat adâncurile Duhului; prin taină însemnând cu degetul lui Dumnezeu împreunarea Treimii pe lespezile inimii tale, Visarion. Pentru

aceasta, te-ai arătat luceafăr prealuminat şi dascăl preaales al cetăţii Larisei. Iar acum roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc pomenirea ta cea pururea lăudată.

Slavă..., Şi acum...,
a Praznicului, glasul al 6-lea:

Îndată ce s-a înfipt lemnul Crucii Tale, Hristoase, temeliile morţii s-au clătinat, Doamne; că pe Cel pe Care L-a înghiţit cu poftă iadul, L-a dat afară cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea Ta, Sfinte, şi Te slăvim pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Polieleul şi Mărimurile, glasul 1:

Stih 1: Auziţi acestea toate popoarele. Ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume (Ps. 48, 1).

Mărimu-te pe tine, sfinţitorule Părinte Visarion, şi cinstim sfântă şi cinstită pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih 2: Gura mea va grăi înţelepciune şi cugetul inimii mele pricepere (Ps. 48, 3).

Veniţi toţi, într-un glas să lăudăm pe Sfântul Ierarh Visarion, zicând: pe învăţătorul cel de obşte al milosteniei.

Stih 3: Doamne, iubit-am bunăcuviinţa casei Tale şi locul sălăşluirii slavei Tale (Ps. 25, 8).

Stih 4: A miluit, a dat săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului (cf. Ps. 111, 8).

Stih 5: Toată ziua dreptul miluieşte şi împrumută, iar seminţia lui binecuvântată va fi (Ps. 36, 26).

Stih 6: Bun este omul care se îndură şi împrumută, îşi rânduieşte vorbele sale cu judecată, că în veac nu se va clinti (Ps. 111, 5).

Slavă..., glasul 1:

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie, Dumnezeule.

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Marie! Domnul este cu tine, zicând: şi, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule (de trei ori).

După Polieleu, Sedealna, glasul al 6-lea:

Podobie: Puterile îngereşti...

Vieţuind pe pământ viaţă îngerească, ţi-ai depărtat de greutate trupul tău şi, întraripându-l cu virtuţile, ai ajuns la limanul celor vii. Şi, sălăşluindu-te în rai, împreună cu Sfinţii cei din veac te veseleşti pe lângă apa odihnei, cântând Domnului neîncetată laudă.

Slavă..., Şi acum...,
a Praznicului, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Mai înainte a închipuit cu taină Iosua al lui Navi de demult chipul Crucii, mâinile întinzându-şi cruciş; şi a stat soarele până ce a zdrobit pe vrăjmaşii cei ce stăteau împotriva Ta, Dumnezeule; iar acum soarele a apus, văzându-Te pe Cruce pe

Tine, Cel ce ai stricat stăpânia morţii, şi toată lumea împreună ai ridicat, Mântuitorul meu.

Antifonul întâi al glasului al 4-lea.

PROCHIMENUL, glasul al 4-lea:

Gura dreptului izvorăşte înţelepciune şi limba lui va grăi judecată (Ps. 36, 30).

Stih: **Auziţi acestea toate popoarele. Ascultaţi toţi cei ce locuiţi în lume** (Ps. 48, 1).

Toată suflarea...

Evanghelia Sfântului, de la Ioan (10, 1-9):

Zis-a Domnul către iudeii...

(caută la 21 mai).

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Ierarhului Tău, Visarion, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., acelaşi glas:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: **Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre** (Ps. 50, 1-2).

Stihira, glasul al 6-lea:

Ierarhe Visarion, împreună cetăţean cu îngerii şi moştean al Împărăţiei lui Hristos, pururea stând înaintea Treimii, roagă-te pentru noi fiii tăi cei preaiubiţi, care după datorie săvârşim preasfinţită pomenirea ta, ca să ni se dea iertare de greşeli.

CANOANELE

Se pune Canonul Praznicului, glasul al 8-lea, cu Irmosul, pe 6, şi două ale Sfântului, pe 8.

(Canonul Praznicului caută-l în urmă, la 14 septembrie).

CANONUL cel dintâi al Ierarhului

Alcătuire a lui Pahomie ieromonahul.

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmos: Adâncul Mării Roşii...

Făcutu-te-ai, preaînţelepte, locaş Duhului celui dumnezeiesc, supunând sufletul tău la poruncile Lui, şi către limanurile cele fără de valuri ai ajuns, preasfinţite Părinte.

Scuturat-ai din sufletul tău nebunia lui Mamona, ca pe o închinăciune la idoli. Şi, ca un bun chivernisitor, talantul cel încredinţat ţie l-ai înmulţit la masa celor săraci.

Făcându-te locaş Duhului celui Preasfânt şi luminându-te prin sfintele suiri, biserică ai zidit lui Hristos, spre laudă neîncetată.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Cuvântul lui Dumnezeu S-a sălăşluit întru tine, Preacurată, şi S-a arătat pe pământ purtător de trup, ca să izbăvească de necuvântare pe cei ce au fost amăgiţi de sfaturile vrăjmaşului.

Alt Canon al Ierarhului

Cântarea I, glasul al 8-lea:

Irmos: Pe Faraon ce se purta...

Omul acesta, care este lăudat de noi, este ceresc; că viaţa lui ni l-a arătat pe el înger în trup. Pentru aceasta, să fie lăudat şi ca un înger pământesc şi ca un om ceresc.

Omule al lui Dumnezeu, care cale a virtuţilor nu ai urmat şi care faptă bună nu ai lucrat? Pentru că te-ai făcut dascăl a toată privirea Dumnezeirii şi pildă faptelor celor minunate, Părinte Visarion, de trei ori preaînalte.

Slavă...

O, slăvite Visarion, şi după moarte eşti viu; şi acum trăind, Părinte, nu ne lăsa pe noi; ci vino şi stai astăzi nevăzut împreună cu noi fiii tăi şi, binecuvântându-ne pe noi, ca pe cei ce săvârşim pomenirea ta, noi şi mai mult ne vom bucura şi te vom lăuda pe tine, Cuvioase.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Taina cea din tine, Preacurată, mă îndeamnă iarăşi a grăi despre Dumnezeu. Şi, lăudându-te, îndrăznesc a-ţi cânta aşa: Bucură-te, auzire străină, Fecioară Maică, pentru că fără sămânţă ai născut pe Dumnezeu, Unul în două firi.

Catavasie: Cruce însemnând Moise...

Cântarea a 3-a:

Irmos: Se veseleşte de Tine...

Având minte luminată de Dumnezeu şi în trup râvnind cetelor minţilor celor cinstite, te-ai numărat cu ele, mutându-te de la noi.

Având vieţuire în ceruri, de unde toţi aşteptăm pe Hristos Domnul, roagă-L pe Acesta pentru noi, robii Săi.

Aprinzându-te pe tine Hristos, te-a pus în Biserică sfeşnic înţelegător credincioşilor, care pururea luminezi cugetele lor.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ca să întărească Domnul firea cea neputincioasă a oamenilor, a luat-o pe aceasta fără de păcat din tine, Preacurată.

Alt Canon

Irmos: Cel ce ai întărit cerurile...

Dănţuind acum în ceruri şi împreună cu toţi Sfinţii stând înaintea Treimii celei Preacinstite, adu-ţi aminte de noi toţi, pururea pomenite şi podoabă a Ierarhilor.

Arătatu-te-ai, Părinte, următor tuturor Sfinţilor celor din veac, adunând la tine cu iscusire toate faptele cele bune ale lor. Cu aceştia şi acum împreună eşti locuitor în ceruri, Visarion, de Dumnezeu insuflate.

Slavă...

Tu, din pruncie făcându-te sfânt şi curat întru amândouă: cu sufletul şi cu trupul, te-ai arătat slujitor lui Dumnezeu. Pentru aceasta şi după moarte slujeşti întru înălţime, o, Visarion, de Dumnezeu sfinţite.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti sălaş desfătat al lui Dumnezeu celui neîncăput, numai tu singură ai răsplătit datoria strămoaşei Eva. Că fără stricăciune ai născut pe Ziditorul tău, fără amestecare şi fără schimbare.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea...

Condacul şi Icosul Praznicului.

SEDEALNA Ierarhului, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Văzând îngerii frumuseţea sufletului tău celui preasfinţit, pururea pomenite, au strigat cu veselie la mutarea ta: Vino dar de te suie către Dumnezeu, după care ai dorit; vino, Visarion, la praznicul veşnic şi lăsând cele de jos, suie-te sus şi te bucură împreună cu îngerii.

Şi acum..., a Praznicului, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

În rai de demult, lemnul m-a dezgolit prin mâncare, vrăjmaşul pricinuindu-mi omorârea; iar lemnul Crucii, aducând haina vieţii oamenilor, s-a înfipt în pământ şi lumea toată s-a umplut de toată bucuria. Pentru aceasta, văzând-o înălţată, lui Dumnezeu cu credinţă popoare să strigăm: Plină este de slavă biserica Ta.

Cântarea a 4-a:

Irmos: Înălţat văzându-Te...

Strălucind în lume ca un luceafăr şi neapunând întru ascuns, ci stând pururea întru înălţime, i-ai pregătit pe toţi a lăuda pe Domnul Cel ce te-a slăvit pe tine.

O, Visarion, având în inima ta bună ştiinţă şi credinţă, te-ai arătat ostaş al lui Hristos. Pentru aceasta, te-ai nevoit cu bună luptă, preafericite.

A Născătoarei de Dumnezeu:

O, Preacurată Fecioară, ridică-ne pe noi, cei ce cu totul suntem pierduţi în patimile cele de necinste şi cufundaţi în adâncul lenevirii, ca una ce ai născut pe Ziditorul, Cel ce a ridicat păcatul lumii.

Alt Canon

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne...

Legea Domnului făcându-se cu adevărat sfeşnic picioarelor tale şi poruncile Lui, cu adevărat lumină cărărilor tale, te-au înălţat la vârfurile bunătăţilor celor preaînalte şi minunate, pe tine, Părinte, cel ce strigai: Slavă puterii Tale, Doamne, Iubitorule de oameni.

Acest pururea pomenit Părinte Visarion, amestecând prea bine râvna lui Ilie cu blândeţile lui Moise, cu adevărat a fost şi el însuşi ca un Ilie şi ca un Moise, când se cuvenea, fiind plin de dumnezeiască râvnă şi de blândeţe, ca un apărător al credinţei.

Slavă...

Tu, slăvite Părinte, ai urmat lui Hristos şi, omorând săltările trupului, te-ai arătat pe pământ ca un alt Ilie şi, aprinzându-te de dumnezeiasca râvnă, ai stat pururea împotriva celor fără de lege, cu învăţăturile graiurilor tale cele sfinte, preafericite Părinte.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ziditorul, aflându-te pe tine, cinstită, crin preacurat în văi strălucind din veac cu virtuţile, cu adâncimile curăţiei şi cu desfătarea cuviinţei, te-a înălţat din neamul omenesc. Pentru aceasta, ca pe o Maică a Ziditorului, te slăvim.

Catavasie: Auzit-am, Doamne...

Cântarea a 5-a:

Irmos: Tu, Doamne, lumina mea...

Lepădat-ai din cugetul tău, Sfinte, materia şi tulburarea cea lumească şi te-ai apropiat de Domnul cu toată cuviinţa.

Tu, Cuvioase, astupând toate simţirile sufletului şi ale trupului, prin pătimire te-ai supus Duhului ca unui bun ocârmuitor.

Ridicatu-te-ai cu sfinţenia ca un măslin roditor; şi, înflorind ca un finic şi ca un cedru al lui Dumnezeu, pe toate le-ai umplut de bun miros.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Cel prea puternic şi mai presus de fire, aflându-te pe tine singură preacurată, S-a întrupat în pântecele tău fără de patimă şi fără stricăciune, Preacurată Fecioară.

Alt Canon

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat...

Slăvite Visarion, făcându-te vas aromatelor celor de taină, ai veselit simţirile tuturor credincioşilor. Că au fost mai presus decât tot mirosul cel cu multe feluri de mirosuri, graiurile cele din gura ta cea sfântă şi dumnezeiască, Părinte.

Tu şi prin cuvintele şi cu faptele ai slăvit şi ai lăudat pe Dumnezeu, fericite Părinte; pentru aceasta, ai şi câştigat de la Dumnezeu slavă veşnică. Ci, o, Părinte, locuind tu în cer, nu-i uita pe cei de pe pământ, care săvârşesc pomenirea ta.

Slavă...

Întărindu-te, Părinte, de puterea cea nevăzută a Preasfântului Duh, pe pământ te-ai arătat ca un înger fără de trup. Că, unindu-te cu dumnezeiasca dorire a Izbăvitorului, te-ai arătat preaales Ierarh, pururea pomenite.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

O, Fecioară, niciodată n-a mai fost, nici nu s-a mai văzut din veac, taină mai nouă şi înfricoşătoare decât taina naşterii tale, cea fără de sămânţă. O, minune a înălţimii şi a adâncimii minunilor tale celor străine şi negrăite, Fecioară.

Catavasie: O, de trei ori fericite lemn...

Cântarea a 6-a:

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă...

Purtat fiind de cuget curat, Cuvioase, ţi-ai risipit bogăţia în holdele săracilor. Pentru aceasta şi seceri veselie, dobândind din destul darurile ostenelilor tale.

Pentru podul făcut de tine peste râul Ahelos, pentru ca să treacă cei ce se abăteau rău mai înainte, ţi s-a pregătit şi ţie pod de suire către cer, de Dumnezeu fericite.

Pe tine, Părinte, te cunoaştem izbăvitor al celor robiţi şi al celor închişi în temniţe şi scăpare grabnică a celor pătimitori şi a celor cuprinşi de necazuri şi de nevoi. Pentru aceasta, ne rugăm, izbăveşte-ne şi pe noi de reaua pătimire.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Îndreptează-mă, Stăpână, către limanurile cele de mântuire, pe mine cel deznădăjduit de furtuna cugetelor şi de mulţimea patimilor, ca una ce ai născut pe Hristos, Mântuitorul lumii.

Alt Canon

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Bucură-te, Visarion, că întru adevăr te-ai arătat podoabă şi dumnezeiască frumuseţe Ierarhilor şi dulceaţă Părinţilor. Bucură-te, pururea pomenite Ierarhe, îndreptătorule şi apărătorule al dreptei credinţe.

Visarion cel îndumnezeit şi cu adevărat mare arhiereu, făcându-se următor virtuţilor celor noi, printr-însele şi-a făcut grabnică suire care cu adevărat duce la Dumnezeu.

Slavă...

Urmând noi învăţăturilor tale, Părinte, precum pe pământ, şi sus să avem sălăşluire împreună cu tine, cetăţeanule al cerului, preasfinţite Visarion.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu, Preacurată Fecioară, ca una care te-ai arătat slujitoare

lucrării celei de negrăit a slavei lui Dumnezeu, prin naşterea ta ai îndumnezeit toată firea omenească; că pe Dumnezeu L-ai născut om, pentru care îţi cântăm: Bucură-te.

Catavasie: În pântecele fiarei...

CONDACUL, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Din pruncie, primind de la Dumnezeu biruinţă asupra demonilor, preasfinţite Părinte, şi făcându-te întocmai ca un înger între oameni, te-ai mutat acum la locaşurile cele cereşti. Pentru aceasta şi nouă, celor ce ne aflăm jos, ni se cade a striga ţie: Bucură-te, Părinte Visarion.

ICOS

Văzând îngerii că sfinţitul tău suflet este ridicat de pe pământ, Părinte, către locaşurile cele cereşti, luminat de fulgerele bunătăţilor celor dumnezeieşti, de trei ori fericite Părinte, dănţuiau şi strigau către tine: Bucură-te, lucrătorul a toată virtutea; bucură-te, izgonitorul a toată fapta răutăţilor. Bucură-te, cel ce te-ai arătat pricinuitor de mântuire multora; bucură-te, cel ce ai izbăvit pe mulţi de pierzare. Bucură-te, cel ce pururea în rugăciuni ai fost plin de frica lui Dumnezeu; bucură-te, cel ce întru învăţături ai fost plin de cuvântul lui Dumnezeu. Bucură-te, că te-ai arătat păstor oilor celor cuvântătoare; bucură-te, că ai fost izgonitor lupilor celor răpitori. Bucură-te, următorule al Părinţilor celor lăudaţi; bucură-te, că te-ai împărtăşit de vederea tuturor Sfinţilor. Bucură-te, bunule chivernisitor al celor de jos; bucură-te, moştenitorule al celor de sus ale lui Dumnezeu. Bucură-te, dumnezeiescule Părinte Visarion.

SINAXAR

În această lună, în ziua a cincisprezecea, pomenirea celui între Sfinţi Părintelui nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni.

Acest între Sfinţi, Părintele nostru Visarion, era dintr-un sat din Macedonia, din părţile Tesaliei. S-a născut din părinţi cucernici şi, învăţând carte, când a fost de 16 ani, a dorit viaţa şi schima monahală; şi cu adevărat s-a dus cu tot sufletul la Marcu, mitropolitul Larisei. Şi, după o vreme, rămânând împreună cu acesta şi trecând treptat cele sfinţitoare, a fost făcut episcop pe seama cetăţii Dometicului şi Elasonului.

Iar poporul cetăţii, din pricina mândriei, nu l-a primit ca episcop, pentru că în trecut cetatea lor era cinstită cu rang de Arhiepiscopie. Pentru aceasta, mergând ei cu îndrăzneală la patriarhul Teolip, ce păstorea în vremea aceea, care era stăpânit mai mult de aur decât de Dumnezeu, au luat de la acela ca episcop pe un oarecare Neofit.

Iar Visarion, următorul lui Hristos, socotind acest lucru, pricină de odihnă, aştepta lângă Marcu,

părintele lui duhovnicesc, vindecând pururea cu cuvântul şi cu fapta pe săracii şi neputincioşii ce aşteptau la biserica sa. Trecând patru ani şi văduvindu-se de păstor episcopia Stagopului, a fost cerut de către credincioşii acelei episcopii să le fie exarh. Şi, petrecând în episcopia aceea şase ani, multe supărări şi prigoniri a suferit din pricina unui netrebnic de preot, numit Dometie. Iar preasfinţitul Marcu, dându-şi sfârşitul şi mutându-se către locaşurile cele fericite, atunci cu alegerea şi cu cererea episcopiilor acelei eparhii şi a clericilor, precum şi a tot poporul drept-credincios, Sfântul Visarion a fost rânduit urmaş în scaunul Larisei de către patriarhul Ieremia.

Cât a condus această eparhie a săvârşit cele plăcute lui Dumnezeu: răscumpăra pe cei robiţi, ajutora cu daruri pe cei săraci şi lipsiţi; făcea poduri peste ape. Astfel, a făcut pod peste râul ce cobora din Pind în Etolia, numit de locuitorii de acolo Levcopotamos, adică râul alb, iar de poeţi Ahelios, curgător ca argintul, peste care mai înainte nimeni nu putea trece şi nici nu putea face pod, din pricina repeziciunii cu care curgea apa şi a nămolului ce se făcea în vremea ploilor. El a pus temelia şi a zidit la munte, aproape de satul lui, Mănăstirea cea frumoasă a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Şi a avut şi ajutor întru toate pe fratele lui bun, Preacuviosul Ignatie episcopul.

În acest chip, bine şi cu plăcere dumnezeiască chivernisindu-şi toate lucrurile sale, precum şi cele ce erau sub stăpânirea lui, fiind aproape de 50 de ani, s-a mutat la Domnul.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmos: În cuptor tinerii lui Avraam...

Fiind ca un Ierarh şi ca un slujitor al lui Hristos şi hrănindu-ţi sufletul din cuvintele credinţei, din darul cel dintru tine ai împărţit credincioşilor în dragoste şi în Duhul, preasfinţite Părinte.

Acum cu adevărat, iar nu întru închipuire, vezi slava cea dumnezeiască; şi nu ca prin oglindă priveşti cele tainice, ci faţă către faţă vezi cele înalte, cântând: Binecuvântat eşti, Doamne.

Cetatea Larisei şi Ftetaniei, cu credinţă adunându-se, prăznuiesc la mormântul tău, împreună cu călugării, lângă racla moaştelor tale celor izvorâtoare de mir, aşezată în biserica Domnului, pe care tu ai zidit-o.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ceata Prorocilor văzându-te pe tine mai înainte locaş dumnezeiesc, cu totul luminat şi purtător de lumină, umplându-se de Duhul Sfânt, a cântat: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Alt Canon

Irmos: De coborârea lui Dumnezeu...

Nu ai murit, Sfinte, că, trăind cineva pentru Dumnezeu, nu moare niciodată. Pentru aceasta, o, Părinte, pe

noi, fiii tăi, nu ne uita; ci prin rugăciunile tale, învredniceşte-ne şi pe noi toţi a câştiga viaţa cea veşnică.

Semănând tu lacrimi întru veselie, ai adunat roadele vieţii. Deci tu, Părinte, umplând din ostenelile tale vistieriile cele cereşti, neîncetat te desfătezi şi cânţi împreună cu cei ce cântă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Slavă...

Având ochiul sufletului tău pururea neadormit, Părinte, şi jos fiind, erai împreună cu Dumnezeu Cel din înălţime. Pentru aceasta, neîncetat cântai: Binecuvântat eşti, Dumnezeul Părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nu e cu putinţă a pricepe, nu numai oamenilor, dar nici tuturor puterilor celor de sus, chipul cel străin al naşterii tale, Preacurată. O, minune a înălţimii slavei tale. Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce fără de sămânţă S-a născut din tine, Fecioară.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului...

Cântarea a 8-a:

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel...

Ca să câştigi în ceruri comoară ce nu poate fi furată, pe pământ ţi-ai împărţit bogăţia la săraci şi la nevoiaşi, ca şi cum ai fi dat Domnului ale Sale, Cuvioase, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Nicidecum nu te-ai arătat dojenitor sau hrăpăreţ, Cuvioase Părinte Visarion; ci, bine chivernisind biserica, ai lucrat neruşinat, nevinovat, negrăitor de rău, fără vrăjmăşie, fiind şi învăţător luminat al credinţei, nebiruit, blând şi neiubitor de argint.

Potrivindu-ţi viaţa prin cuvântul tău cel bine împodobit, în amândouă te-ai arătat drept, cuvios, preaînţelept, şi ai pus înaintea tuturor învăţăturile dreptei credinţe, neîncetat cântând: Toate lucrurile, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Unul din Treime ai primit în pântecele tău, Preacurată, şi L-ai născut în chip minunat. Pentru aceasta, şi noi ne plecăm smeriţi înaintea ta şi îndrăznim a cere ca, prin rugăciunile tale către Cel pe care L-ai născut, Duhul Sfânt să ne fie tuturor ca o pavăză tare, împotriva vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, care tulbură viaţa noastră.

Alt Canon

Irmos: De şapte ori cuptorul...

Tu, Părinte Visarion, din comorile Duhului cele de sus luând de la Dumnezeu bogăţie nedeşertată, prin cuvânt dumnezeiesc ai hrănit sufletele cele flămânde; iar trupurile cele topite de foame, prea înţelepţeşte le-ai hrănit, dându-le în toate zilele cele trebuincioase, ca un dumnezeiesc chivernisitor.

Făcându-te tuturor tată, te-ai arătat al doilea Avraam, aducând jertfă fără de sânge Arhiereului Hristos, Celui după rânduiala lui Melchisedec. Că întru dreptate ai izgonit pe vrăjmaşi de la toţi şi de la biserica ta cea dumnezeiască, ca pe cei care despărţeau şi tulburau turma ta.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu alegere dumnezeiască fiind făcut arhiereu al Larisei, te-ai arătat şi îndrumător prea iscusit al dreptăţii şi pildă tuturor virtuţilor, Părinte Visarion, mustrând şi certând, precum învaţă Pavel, şi făcându-te tuturor toate, ca pe toţi să-i câştigi, întocmai ca şi el.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Racla ta, Stăpână, cea plină de mir cu bună mireasmă, izvorăşte tuturor Mirul cel mai presus de fire şi tainic al Harului, care a umplut toată lumea de mireasmă dumnezeiască. Ceea ce eşti obştească iubire şi cinstire a oamenilor, Marie, fiica lui Dumnezeu, pe tine te laudă toate cetele îngereşti şi cele omeneşti, întru toţi vecii.

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălţându-L întru toţi vecii.

Catavasie: Binecuvântaţi, tineri...

Cântarea a 9-a:

Irmos: Piatra cea netăiată de mână...

Arătatu-te-ai încununat cu multe feluri de virtuţi, de Dumnezeu fericite, şi ai fost încununat de Hristos cu neveştejită cunună. Pentru aceasta te rugăm: Adu-ţi aminte şi de noi, care prăznuim pomenirea ta cea sfântă.

Având pe Hristos locuitor întru tine, te-ai arătat tuturor cu chip dumnezeiesc, bine adunând în tine milostenia şi judecata, o, preafericite. Pentru aceasta, acum bucurându-te, te îndulceşti de desfătarea cea neîncetată.

Blând făcând pe Domnul spre noi robii Săi, Părinte, îndreptează viaţa noastră spre stare paşnică, izbăvindu-ne cu rugăciunile tale de supărarea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Noaptea patimilor s-a ridicat asupră-mi şi toată viaţa mea rău petrecând-o, de somnul lenevirii cu totul sunt cuprins eu ticălosul. Ci tu, Fecioară, ceea ce ai născut Lumina, luminează inima mea.

Alt Canon

Irmos: Spăimântatu-s-a cerul...

Pe mine, scriitorul laudei tale, pe mine, care ţi-am adus această cântare din suflet, şi împreună cu mine şi pe toţi cei ce-ţi cântă, preafericite Părinte, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu, adună-ne unde locuieşti tu acum şi ne arată fii şi moşteni ai Împărăţiei pe care tu ai câştigat-o.

Cununilor şi darurilor prin care te-ai împărtăşit de la Dumnezeu, Părinte Visarion preaminunate, dă-ne şi nouă, prin rugăciunile tale, a ne împărtăşi, şi cu acoperământul tău cel nevăzut, îi păzeşte totdeauna pe toţi cei ce se roagă ţie, de toată răutatea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi.

Slavă...

Lauda ta, deşi a luat sfârşit, Sfinte, însă dragostea noastră cea către tine este pururea; că noi suntem fiii tăi cei iubitori de părinţi; iar tu, preasfinţite, eşti părinte iubitor de fii. De aceea te rugăm: Fii nedespărţit de noi, fiii tăi, acum, iar în ziua judecăţii, să ne fii ajutor.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti împlinirea Proorocilor cea de Dumnezeu aleasă, propovăduirea Apostolilor şi a Mucenicilor; chipul curăţiei pustnicilor, laudă cinstită a Arhanghelilor şi locaş al Dumnezeirii, primeşte, Născătoare de Dumnezeu, laudele noastre, pe care ţi le aducem cu dragoste şi din cuget curat.

Catavasie: Rai de taină...

LUMINÂNDA Ierarhului, glasul al 3-lea:

Podobie: Cu duhul în biserică...

Preacinstită pomenirea Ierarhului Visarion sosind astăzi, praznic de veselie a adus credincioşilor. Veniţi, dar, toate adunările Bisericii, spre a-l cinsti prin cântări duhovniceşti şi cu psalmi de laude (de două ori).

Slavă..., Şi acum...,
a Praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Privind ucenicii la Tine...

Crucea este păzitoarea a toată lumea; Crucea, podoaba Bisericii; Crucea, stăpânia împăraţilor; Crucea, întărirea credincioşilor; Crucea, slava îngerilor, şi demonilor rană.

LA LAUDE

Se pun stihirile pe 6: 3 ale Praznicului şi 3 ale Sfântului.

Stihirile Praznicului, glasul al 8-lea:

Podobie: O, preaslăvită minune...

O, preaslăvită minune! Pomul cel de viaţă purtător, preasfânta Cruce, la înălţime ridicată se arată astăzi. Toate marginile o măresc şi toţi demonii se îngrozesc. O, ce dar s-a dăruit pământenilor! Prin care, Hristoase, mântuieşte sufletele noastre, ca un milostiv.

O, preaslăvită minune! Crucea ce a purtat pe Cel Preaînalt, ca pe un strugure plin de viaţă, se înalţă astăzi de pe pământ; prin care la Dumnezeu toţi am fost înălţaţi şi moartea de tot s-a omorât. O, preacinstite lemn, prin care ne împărtăşim de nemuritoarea haină, cea din Eden, pe Hristos slăvind!

O, preaslăvită minune! Lăţimea şi lungimea Crucii cu a cerului se aseamănă, că prin dumnezeiescul dar sfinţeşte toate. Întru aceasta neamurile păgâne se biruiesc; întru aceasta sceptrurile împăraţilor se întăresc. O, dumnezeiască scară, prin care ne-am suit la ceruri, înălţând, întru cântări pe Hristos Domnul!

Stihirile Ierarhului, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu ungerea preoţiei luminându-ţi cugetul, turma lui Hristos ai povăţuit-o către păşunea cea mântuitoare; iar apoi te-ai mutat la viaţa cea fără de întristare şi către Lumina cea neapusă, unde este râul desfătării şi mulţimea dreptţilor şi a Cuvioşilor, o, Visarion, de Dumnezeu insuflate.

Cu mintea luminându-te şi cu credinţa înfrumuseţându-te, iar cu împărtăşirile virtuţilor împodobindu-te, te-ai mutat către Dumnezeu, ca să primeşti darurile nevoinţelor şi snopii ostenelilor tale. Pentru aceasta, astăzi săvârşim pomenirea ta cea sfântă, slăvind pe Dumnezeu, Visarion, de Dumnezeu insuflate.

Cu smerenia Duhului împodobindu-te, pe scaun înalt ai şezut, preasfinţite. Şi desăvârşit binecuvântând, cu punerea sfintelor tale mâini, credincioşi mulţi ai adus prinos lui Dumnezeu. Pentru aceasta, toată cinstita Biserică te laudă pe tine, ca pe un păstor sfinţit, Visarion, de Dumnezeu insuflate.

Slavă..., a Sfântului, glasul al 8-lea:

Întru rugăciunile tale cele priveghetoare, având ochii cei înţelegători ai sufletului tău către Dumnezeu neclintiţi cu adevărat, sfinţite Părinte Visarion, pe pământ ai fost cu trupul împreună cu oamenii, iar cu duhul în cer împreună cu îngerii.

Pentru aceasta, şi noi acum te numim om ceresc şi înger pământesc şi-ţi strigăm: Bucură-te, cel ce-ai arătat viaţa celor fără de trup în trupul tău; bucură-te, cel ce ai călătorit pe calea cea strâmtă şi cu nevoi şi printr-însa te-ai suit la înălţimea vieţii celei cereşti. Bucură-te, locuitorule împreună cu pustnicii, asemenea la obicei cu Apostolii; împreună cetăţeanule cu Ierarhii; dănţuitorule împreună cu îngerii; moştenitorule al Împărăţiei cerurilor, căreia şi noi să ne învrednicim, prin rugăciunile tale cele către Domnul.

Şi acum..., a Praznicului, glasul al 6-lea:

Astăzi pomul vieţii, din sânurile pământului fiind scos, adevereşte Învierea lui Hristos, Cel ce a fost răstignit pe ea; şi, înălţat fiind prin mâinile preoţilor, vesteşte înălţarea Lui la ceruri, prin care firea omenească, din căderea cea de pe pământ înălţându-se, în ceruri vieţuieşte. Pentru aceasta, cu mulţumire grăim: Doamne, Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce şi împreună ne-ai înălţat şi pe noi, învredniceşte-i de bucuria Ta cea cerească, pe cei ce Te laudă pe Tine.

Doxologia mare, troparele, ecteniile şi otpustul, apoi Ceasul întâi.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Praznicului, Cântarea întâi, pe 4, şi din Canonul Sfântului, de la Cântarea a 6-a, pe 4. Prochimenul, glasul al 7-lea: **Veseli-se-va cel drept de Domnul...** (Ps. 63, 11). Stih: **Auzi, Dumnezeule...** (Ps. 63, 1). Apostolul din Epistola către Evrei (7, 26-28; 8, 1-2): **Fraţilor, un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem...** Aliluia, glasul al 4-lea. Stih 1: **Dreptul ca finicul va înflori...** (Ps. 91, 12). Stih 2: **Răsădiţi fiind în casa Domnului...** (Ps. 91, 13). Evanghelia de la Ioan (10, 9-16): **Zis-a Domnul: Eu sunt uşa: De va intra cineva prin Mine...** (caută în Duminica a 2-a din Postul Mare).

CHINONICUL

Întru pomenire veşnică va fi dreptul; de auzul rău nu se va teme. Aliluia (Ps. 111, 6).

TOT ÎN ACEASTĂ ZI

Pomenirea Sfântului Ierarh Iosif cel Nou de la Partoş, mitropolitul Banatului.

SE CADE A ŞTI CĂ: De va fi hram şi de va vrea cel mai mare, se face Priveghere.

LA VECERNIA MICĂ

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 4, glasul al 6-lea:

Podobie: **Toată nădejdea...**

Iosife fericite, caută spre noi, cei ce cădem la tine şi ne rugăm: Luminează ochii sufletelor noastre, ca să vedem pe Dătătorul de lumină cel îndurat (de două ori).